

UDTALELSE FRA FN-FORBUNDET VEDRØRENDE ANERKENDELSE AF EN PALÆSTINENSISK STAT

Den 23. september 2011 vil den palæstinensiske præsident Abbas bede FN's Sikkerhedsråd om at anerkende staten Palæstina som en suveræn stat.

FN-forbundet støtter, at præsident Abbas nu beder FN's Sikkerhedsråd og alle FN's medlemslande, herunder Danmark, om at anerkende en palæstinensisk stat. En anerkendelse er i forlængelse af Sikkerhedsrådets centrale resolutioner, herunder 242, 338 og 1397 og følger princippet om folkenes ret til selvbestemmelse samt Generalforsamlingsresolution 181.

FN-forbundet havde foretrukket, at der før en anerkendelse forelå en løsning forhandlet med Israel, men finder omvendt ikke, at Israels accept kan være en forudsætning for anerkendelse. Israel har efter FN-forbundets mening ikke bidraget aktivt til at skabe en to-stats løsning siden Oslo-aftalerne i 1993 og 1995.

Anerkendelsen skal umiddelbart gælde det territorium, som er defineret af grænserne fra før 6-dages krigen i 1967, dvs. et territorium omfattende Vestbredden – inkl. Øst-Jerusalem – og Gaza-striben med tilhørende kystområde.

FN-forbundet forventer, at en anerkendelse skaber en ny forhandlingsramme, som vil betyde, at en suveræn palæstinensisk stat side om side med andre lande også i praksis bliver en realitet.

Alle magtudøvende parter, herunder Hamas, skal fra anerkendelsen ophøre med militær magtanvendelse samt søge at forhindre militære aktioner uden for eget område, defineret af 1967-grænserne. Alle parter afstår fra at øge den militære kapacitet i en overgangsfase.

FN's Sikkerhedsråd skal i overgangsfasen sammen med regionale organisationer garantere for sikkerheden i både Palæstina og Israel. Der oprettes en garanterende/fredsbevarende styrke, som skal kunne etablere de sikkerhedsforanstaltninger som kræves og have uhindret adgang overalt i begge lande.

I forhold til de mange udestående spørgsmål, som skal løses med international opbakning og under respekt for international lov, finder FN-forbundet:

- at grænserne mellem Israel og Palæstina senere kan justeres ved at bytte landområder, hvis parterne opnår enighed herom.
- at Israel ophæver blokaden af Gaza-striben, herunder sine restriktionen i den såkaldte "bufferzone" dybt inde i Gaza-striben.
- at der oprettes en korridor i Israel, som giver adgang mellem Vestbredden og Gaza-striben, sådan at begge områders isolation brydes.
- at placeringen af hovedstaden i staten Palæstina er en beslutning, som alene træffes på palæstinensisk side.
- at separationsbarrieren (muren/hegnet) fjernes/nedrides, hvor den ikke står på 1967-grænsen, jf. udtalelsen fra den internationale domstol. Det er et mål, at hegn og mure på sigt fjernes helt.

- at flygtninge og deres efterkommere sikres retten til at vende hjem til de områder, de kom fra. Der opstilles muligheder for at flygtninge efter eget valg i stedet kan få en kompensation eller kan flytte til den palæstinensiske stat. Flygtningenes opholdslande skal tilbyde statsborgerskab til de, som ønsker at blive.
- at bosættelser enten rives ned, eller overgår til at blive enheder i den palæstinensiske stat. Indbyggerne kan tilbydes at blive borgere i den nye stat.
- at den palæstinensiske stat får fuld suverænitet over territoriets luftrum, kystzone og undergrund, herunder vandressourcer.
- at palæstinensiske fanger i Israel og israelske fanger i Palæstina overdrages til løsladelse eller videre afsoning i deres hjemland.

FN-forbundet forventer, at der snarest dannes en fælles regering i Palæstina, bl.a. som resultat af forsoningsaftalen mellem Fatah og Hamas. Danmark og EU skal bidrage til denne proces ved at ophøre med at behandle Hamas som en terrororganisation.